

Sygn. akt II Ca 888/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Łuchtaj

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Dariusz Iskra (sprawozdawca)

Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Maliszewska (delegowana)

Protokolant Starszy sekretarz sądowy Jolanta Jaworska

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2018 roku w Lublinie, na rozprawie

sprawy z powództwa H. (...)

Funduszu (...) z siedzibą w K.

z przeciwko A. F.

o zapłatę kwoty 31276,72 zł z odsetkami od kwoty 18890,89 zł w wysokości

czterokrotności stopy procentowej NBP od dnia 19 września 2014 roku do dnia

zapłaty

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 20

czerwca 2017 roku, w sprawie I C 166/15

I. oddala apelację;

II. zasądza od A. F. na rzecz H. (...)

(...) z siedzibą w

K. kwotę 1805,20 zł (tysiąc osiemset pięć złotych dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego:

III. przejmuje na rachunek Skarbu Państwa nieuiszczoną opłatę od apelacji w kwocie 1564 zł (tysiąc pięćset sześćdziesiąt cztery złote);

IV. przyznaje adwokatowi E. Z. kwotę 1476 zł (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez tego adwokata z urzędu w postępowaniu odwoławczym, w tym kwotę 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) z tytułu podatków od towarów i usług i kwotę tę nakazuje wypłacić z sum budżetowych Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Puławach.

Sygn. akt II Ca 888/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 22 września 2014 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód – H. (...)w K. wniósł o zasądzenie od pozwanej – A. F. kwoty 31276,72 zł, przy czym kwoty 18890,89 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, liczonymi od dnia 19 września 2014 roku do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że pomiędzy pozwaną a (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W. została zawarta umowa numer (...) (...), na podstawie której pozwana otrzymała środki pieniężne, zobowiązując się do ich spłaty na zasadach określonych w umowie, przy czym z uwagi na nieuregulowanie w terminie zaległości umowa ta została wypowiedziana i wierzytelność stała się wymagalna od dnia 25 listopada 2011 roku.

Powód wskazał, że pozwana nie uregulowała w pełni zadłużenia w terminie wyznaczonym przez Bank. Pozostała do zapłaty wierzytelność została zbyta w dniu 6 czerwca 2014 roku na rzecz H. (...) w K..

Powód wskazał, że poinformował pozwaną o cesji wierzytelności i wezwał do zapłaty pismem z dnia 14 lipca 2014 roku.

Powód wskazał także, że pozwana nie dokonała zapłaty wierzytelności, w związku z czym na dzień wniesienia pozwu na zadłużenie pozwanej składa się kwota 18890,89 zł tytułem kapitału pożyczki, kwota 1820,38 zł tytułem odsetek umownych i kwota 10565,45 zł tytułem odsetek karnych (k. 3-4v).

*

Nakazem zapłaty z dnia 4 listopada 2014 roku, wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e (...), Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie zasądził od A. F. na rzecz H.(...)w K. kwotę 31276,72 zł, w tym:

a) kwotę 18890,89 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 19 września 2014 roku do dnia zapłaty,

b) kwotę 1820 zł,

c) kwotę 10565,45 zł oraz

d) kwotę 395,89 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 7).

*

Od nakazu zapłaty z dnia 4 listopada 2014 roku A. F. wniosła sprzeciw (k. 8-8v).

*

Postanowieniem z dnia 14 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu przez pozwaną i utratę mocy zaskarżonego nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Puławach (k. 11).

*

Wyrokiem z dnia 20 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy w Puławach:

I. zasądził od A. F. na rzecz H. (...) z siedzibą w K. kwotę 31276,72 zł, przy czym kwotę 18890,89 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym od dnia 19 września 2014 roku do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że od dnia 1 stycznia 2016 roku wysokość tych odsetek nie może w stosunku rocznym przekraczać wysokości odsetek maksymalnych za

opóźnienie, to jest dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie w wysokości określonej w obwieszczeniu Ministra Sprawiedliwości wydanym na podstawie art. 481 § 2⁴ k.c.;

II. zasądził od A. F. na rzecz H.(...) z siedzibą w K. kwotę 3564,98 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazał ściągnąć od A. F. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Puławach kwotę 2005,47 zł tytułem zwrotu wydatków;

IV. przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Puławach adwokatowi E. Z. wynagrodzenie w kwocie 2400 zł, powiększonej o stawkę podatku od towarów i usług (k. 224-224v).

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy w Puławach ustalił, że w dniu 8 kwietnia 2009 roku pomiędzy (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w K. a A. F. została zawarta umowa nr KPP (...) o kredyt powtórny, na mocy której A. F. otrzymała kwotę 27527,43 zł, zobowiązując się do jej spłaty w 60 miesięcznych ratach, zgodnie z harmonogramem spłat stanowiącym integralną część umowy, przy czym spłata dokonywana miała być z rachunku bankowego, zaś A. F. zobowiązała się do utrzymywania na rachunku – w kolejnych terminach płatności – środków w kwocie odpowiadającej co najmniej wysokości raty.

Sąd Rejonowy ustalił, że zgodnie z umową, Bank uprawniony był także do naliczania:

a) odsetek umownych według stałej stopy procentowej, wynoszącej na dzień zawarcia umowy 19%, z zastrzeżeniem, że oprocentowanie to nie przekroczy wysokości odsetek maksymalnych; w przypadku gdy stopa odsetek maksymalnych będzie niższa niż wysokość oprocentowania nominalnego, odsetki naliczane będą w wysokości odsetek maksymalnych oraz

b) odsetek od zadłużenia przeterminowanego w wysokości odpowiadającej czterokrotności stopy lombardowej.

Sąd Rejonowy ustalił, że zgodnie z § 2 pkt 11 umowy, w przypadku zwłoki z zapłatą co najmniej dwóch pełnych rat za co najmniej dwa pełne okresy płatności Bank uprawniony był – po bezskutecznym wezwaniu kredytobiorcy do spłaty zaległości – do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia.

Sąd Rejonowy ustalił, że A. F. zaprzestała dokonywania regularnych spłat w pełnej wysokości, w związku z czym pismem z dnia 19 października 2011 roku umowa kredytu została wypowiedziana ze skutkiem na dzień 24 listopada 2011 roku, zaś w dniu 18 lutego 2013 roku wystawiony został przez (...) Bank Spółkę Akcyjną z siedzibą w K. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu postanowieniem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 4 marca 2013 roku, wydanym w sprawie (...) nadana została klauzula wykonalności.

Sąd Rejonowy ustalił, że na podstawie tak uzyskanego tytułu wykonawczego, na wniosek (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. wszczęta została egzekucja przeciwko A. F. w sprawie (...)(poprzednia sygnatura (...)), prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Puławach Andrzeja Podgórnika.

Sąd Rejonowy ustalił, że na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 4 czerwca 2014 roku H.(...)z siedzibą w K. nabył od (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. wierzytelność w stosunku do A. F. wynikającą z umowy o kredyt gotówkowy nr KPP (...) w łącznej kwocie 30619,36 zł (18890,89 zł – kapitał, 11728,47 zł – skapitalizowane odsetki na dzień 6 czerwca 2014 roku).

Sąd Rejonowy ustalił, że wobec sprzedaży wierzytelności, na wniosek wierzyciela (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. postanowieniem z dnia 10 lipca 2014 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Puławach Andrzej Podgórnika umorzył postępowanie egzekucyjne w trybie art. 825 § 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy ustalił, że pismem z dnia 10 lipca 2014 roku A. F. została zawiadomiona o umowie sprzedaży i wezwana do zapłaty na kwoty 30688,77 zł, w tym kwoty 18890,89 zł tytułem kapitału, 1820,38 zł tytułem odsetek umownych i

kwoty 9977,50 zł tytułem odsetek karnych, z jednoczesną informacją o naliczaniu aż do dnia zapłaty dalszych odsetek od kwoty kapitału w wysokości 16 % w skali roku. Wezwanie to pozostało bezskuteczne.

Sąd Rejonowy ustalił, że obecnie stan zadłużenia A. F. z tytułu zawartej umowy, po uwzględnieniu kwot ściągniętych na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. w toku postępowania egzekucyjnego, wynosi:

a) 18890,89 zł tytułem niespłaconego kapitału,

b) 1820,38 zł,

c) 10565,45 zł tytułem odsetek karnych.

Sąd Rejonowy uznał, że po stronie A. F. istnieje zobowiązanie do zapłaty na rzecz H. (...) z siedzibą w K. kwoty 31276,72 zł (18890,89 zł kapitał, 1820,38 zł odsetki umowne, 10565,45 zł odsetki karne), wynikające z umowy o kredyt gotówkowy zawartej między A. F. a (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W..

Sąd Rejonowy uznał za bezzasadny podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd wskazał, że bieg terminu przedawnienia uległ przerwaniu z chwilą wniesienia przez obecnego wierzyciela w dniu 22 września 2014 roku pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Sąd Rejonowy wskazał, że do przedawnienia roszczenia powoda nie ma rozpoznawanej sprawie zastosowania przepis art. 731 k.c. Dochodzone przeciwko A. F. w niniejszej sprawie roszczenie nie jest roszczeniem z umowy rachunku bankowego, lecz roszczeniem z umowy kredytu gotówkowego.

Sąd Rejonowy wskazał, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż w niniejszej sprawie zachodzi powaga rzeczy osądzonej. Sprawa z powództwa H. (...) z siedzibą w K. przeciwko A. F. o zapłatę należności z umowy kredytu nr KPP (...), zawartej między A. F. a (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W. nie była uprzednio przedmiotem rozpoznania, zaś orzeczenie wydane w sprawie(...) z wniosku (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu dotyczyło innych stron niż obecnie występujące w procesie oraz odmiennego rodzajowo roszczenia – nadania klauzuli wykonalności na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W..

Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sąd Rejonowy wskazał przepis art. 98 § 1 k.p.c.

*

Od wyroku z dnia z dnia 20 czerwca 2017 roku apelację wniosła A. F., reprezentowana przez pełnomocnika, zaskarżając ten wyrok w całości.

Pozwana zarzuciła „naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść orzeczenia tj. art. 233 § 1 k.p.c. polegające na:

1/ braku wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, a przez to niezasadne uznanie, że umowa nr KPP (...) zawarta pomiędzy pozwaną A. F., a (...) Bank S.A., następnie na mocy umowy sprzedaży wierzytelności przejęta przez H. (...), skutkowałą trzyletnim terminem przedawnienia roszczeń co powodowało, iż powód mógł zasadnie domagać się zasądzenia na jego rzecz kwoty 31276,72 zł, podczas gdy przedmiotowa umowa była umowa rachunku bankowego, co powodowało iż wynikające z niej roszczenia przedawniły się z upływem dwóch lat i winno skutkować przyjęciem, iż roszczenia powoda w niniejszej sprawie przedawniły się,

2/ bezzasadnym przyjęciu, że wierzytelność wskazana przez powoda została w sposób bezsporny zindywidualizowana, w sytuacji gdy w umowie cesji złożonej przez powoda do akt w niniejszej sprawie, identyfikacja pozwanej opiera

się na wydruku tabelki, w której zawarte jest jej imię i nazwisko, numer dłużnika i inne dane w żaden sposób nie identyfikujące pozwanej”.

Pozwana wniosła o:

„I/ zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości,

II/ (...) zwolnienie pozwanej A. F. z kosztów postępowania apelacyjnego w tym zwolnienie z opłaty od apelacji,

III/ (...) zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej wykonanej z urzędu według norm prawem przepisanych, oświadczając jednocześnie, iż opłaty te nie zostały ani w części, ani w całości uiszczone”¹ (k. 242-243v).

÷

W odpowiedzi na apelację powód, reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł o oddalenie apelacji w całości i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym (k. 264-264v).

÷

Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik pozwanego popierał apelację i wnosił o zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych, a także o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, oświadczając, że koszty te nie zostały zapłacone w całości, ani w części (k. 274v).

*

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanej jest oczywiście bezzasadna i w związku z tym podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w sprawie i prawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego. Ponowne szczegółowe przytaczanie tych ustaleń oraz rozważań w zakresie oceny dowodów jest zbędne.

Nie są uzasadnione zarzuty podniesione przez pozwaną w apelacji. Zarzuty te dotyczą dwóch zagadnień mających znaczenie dla rozstrzygnięcia w rozpoznawanej sprawie, a mianowicie terminu przedawnienia roszczeń dochodzonych przez powoda oraz treści umowy przelewu, na podstawie której H. (...) z siedzibą w K. nabył wierzycelnością objętą żądaniem pozwu.

Zarzut przytoczony jako pierwszy w części wstępnej apelacji został sformułowany częściowo w sposób nieprawidłowy pod względem prawnym. Kwestia oceny czy roszczenie dochodzone przez powoda uległo przedawnieniu, czy też nie, nie wchodzi w zakres oceny dowodów, a w związku z tym nie jest objęta przepisem art. 233 § 1 k.p.c. Ocena, czy roszczenie uległo przedawnieniu, jest wyrazem stosowania konkretnych przepisów prawa materialnego.

Oczywiście błędny jest zarzut A. F., że umowa z dnia 8 kwietnia 2009 roku zawarta pomiędzy pozwaną a (...) Bank Spółką Akcyjną była umową rachunku bankowego w znaczeniu określonym przez przepisy art. 725 k.c. – art. 733 k.c. Przeczy temu w sposób jednoznaczny treść tej umowy i stanowiących jej integralną część oświadczeń dodatkowych (k. 42-46).

Przepis art. 725 k.c. stanowi, że przez umowę rachunku bankowego bank zobowiązuje się względem posiadacza rachunku, na czas oznaczony lub nieoznaczony, do przechowywania jego środków pieniężnych oraz, jeżeli umowa tak stanowi, do przeprowadzania na jego zlecenie rozliczeń pieniężnych.

Umowami rachunku bankowego są w szczególności umowy wymienione w przepisach art. 49 – art. 62 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876 – tekst jednolity).

Treścią umowy rachunku bankowego nie jest udzielenie pożyczki czy kredytu osobie zawierającej taką umowę z bankiem. Oczywiście umowa rachunku bankowego może być funkcjonalnie związana z inną umową zawartą z bankiem, w szczególności z umową pożyczki lub kredytu, gdyż rachunek bankowy objęty umową może służyć do przechowywania środków pieniężnych z tytułu udzielonej pożyczki lub kredytu, a także do przeprowadzania rozliczeń pieniężnych związanych ze spłacaniem pożyczki lub kredytu, jednak nie odbiera to samodzielności prawnej każdej z tych umów, w szczególności umowie pożyczki lub kredytu.

Tylko roszczenia wynikające ze stosunku rachunku bankowego przedawniają się z upływem lat dwóch (art. 731 zd. 1 k.c.). Roszczenia wynikające z umów kredytów lub pożyczek bankowych ulegają przedawnieniu na zasadach ogólnych określonych w art. 118 k.c. W szczególności należy podkreślić, że roszczenie o zwrot kredytu lub pożyczki bankowej ulega przedawnieniu w terminie wynoszącym trzy lata, jako roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, natomiast roszczenie o zapłatę odsetek ulega przedawnieniu w terminie również wynoszącym trzy lata, jako roszczenie o świadczenie okresowe.

÷

Nie jest uzasadniony zarzut przytoczony jako drugi w części wstępnej apelacji. Z treści tego zarzutu i jego uzasadnienia nie wynika jednoznacznie, czy pozwana kwestionuje fakt nabycia przez powoda wierzytelności, której powód dochodzi w rozpoznawanej sprawie, czy też jedynie wyraża wątpliwości co do tego, czy wierzytelność będąca przedmiotem żądania powoda została w dostateczny sposób zindywidualizowana jako przedmiot umowy przelewu.

Zarzut pozwanej jest oczywiście bezzasadny. Wierzytelność będąca przedmiotem przelewu została w sposób dostateczny opisana w dokumentach stanowiących załączniki do umowy przelewu z dnia 4 czerwca 2014 roku, a wyciągi z tych dokumentów zostały poświadczone przez notariusza (k. 47-51).

Ponadto sam fakt przekazania nabywcy wierzytelności przez pierwotnego wierzyciela całości dokumentacji związanej z zawartą umową, w szczególności oryginału umowy i załączników do tej umowy kredytu z dnia 8 kwietnia 2009 roku, wskazuje jednoznacznie, że wierzytelność wynikająca z tej umowy była przedmiotem przelewu. Nie ma bowiem jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że powód wszedł w posiadanie wskazanych wyżej dokumentów w inny sposób, niż w związku z nabyciem wierzytelności.

Należy przy tym zwrócić uwagę, że sama pozwana przedstawiła dokument, z którego wynika, że wierzytelność dochodzona w rozpoznawanej sprawie została zbyta przez (...) Bank Spółkę Akcyjną z siedzibą we W. na rzecz H. (...) z siedzibą w K.. Z pisma z dnia 4 lipca 2014 roku (k. 23), pochodzącego od (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W., jako wierzyciela w sprawie egzekucyjnej Km 1204/13, prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Puławach Andrzeja Podgórnika, wynika, że wierzyciel informuje Komornika o zbyciu egzekwowanej wierzytelności na rzecz H. (...)z siedzibą w K..

Pozwana przyznała również, że pismem z dnia 10 lipca 2014 roku została poinformowana przez poprzedniego wierzyciela o zbyciu wierzytelności (k. 53, 118v).

Tylko ubocznie należy wskazać, że umowa sprzedaży wierzytelności, jak również umowa przelewu wierzytelności, zawarta w wykonaniu umowy sprzedaży wierzytelności, nie wymaga dla swojej ważności i skuteczności formy szczególnej.

÷

Mając na uwadze powyższe rozważania, należało oddalić apelację, jako oczywiście bezzasadną.

*

Na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od A. F. na rzecz H. (...) z siedzibą w K. kwotę 1805,20 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

W związku z tym, że apelacja pozwanej została oddalona w całości, pozwana jest stroną przegrywającą sprawę w całości w postępowaniu odwoławczym. Pozwana powinna zatem zwrócić powodowi koszty poniesione przez powoda w postępowaniu odwoławczym. Koszty te obejmują:

a) wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda – 1800 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.),

b) opłatę pocztową za przesłanie przesyłki poleconej zawierającej odpis odpowiedzi na apelację dla pełnomocnika pozwanej – 5,20 zł (k. 263).

Okoliczności rozpoznawanej sprawy nie uzasadniają wydania innego rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego, w szczególności nie uzasadniają nieobciążania pozwanej kosztami tego postępowania.

Strona pozwana, która doprowadziła swoim zachowaniem do wniesienia pozwu do sądu, powinna mieć świadomość tego, że wszczęcie postępowania w sprawie cywilnej może łączyć się nie tylko z powstaniem obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, a więc kosztów należnych Skarbowi Państwa, ale przede wszystkim może powodować powstanie kosztów po stronie przeciwnej. Bezzasadne doprowadzenie przez pozwanego do wniesienia pozwu przez powoda nie może narażać tego ostatniego na szkodę związaną z brakiem zwrotu uzasadnionych kosztów procesu, dlatego też zgodnie z zasadą wyrażoną w przepisie art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Tylko w wypadkach szczególnie uzasadnionych możliwe jest zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów albo nieobciążanie jej w ogóle kosztami. W rozpoznawanej sprawie w postępowaniu odwoławczym taki wypadek nie występuje. Co więcej, postawa pozwanej zasługuje na szczególnie negatywną ocenę. Z twierdzeń pozwanej wynika bowiem, że zaciągnęła pożyczkę i celowo nie spłacała zadłużenia, licząc na przedawnienie roszczenia (k. 93).

*

Na podstawie art. 113 ust. 1 (a contrario) ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd Okręgowy przejął na rachunek Skarbu Państwa nieuiszczoną opłatę od apelacji w kwocie 1564 zł.

W związku z tym, że apelacja pozwanej została oddalona w całości, a pozwana została zwolniona od opłaty od apelacji, brak jest podmiotu, który mógłby zostać obciążony nieuiszczoną opłatą na rzecz Skarbu Państwa.

*

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2368 – tekst jednolity) Sąd Okręgowy przyznał adwokatowi E. Z. kwotę 1476 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez tego adwokata z urzędu w postępowaniu odwoławczym, w tym kwotę 276 zł z tytułu podatków od towarów i usług, i kwotę tę nakazał wypłacić z sum budżetowych Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Puławach.

Przyznana kwota obejmuje opłatę za czynności adwokata, ustaloną na podstawie § 4 ust. 1 i 3 oraz § 8 pkt 5 w zw. z § 16 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714), powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług.

*

Z tych wszystkich względów i na podstawie powołanych wyżej przepisów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

Dariusz Iskra Ewa Łuchtaj Agnieszka Maliszewska

1 Przytoczono dosłowne brzmienie zarzutów i wniosków apelacyjnych.